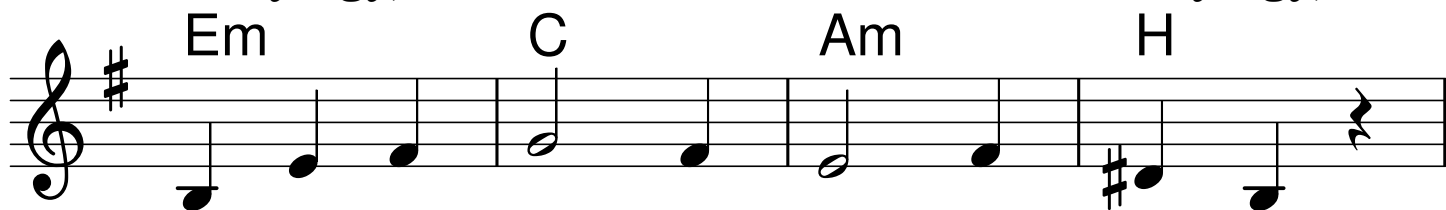

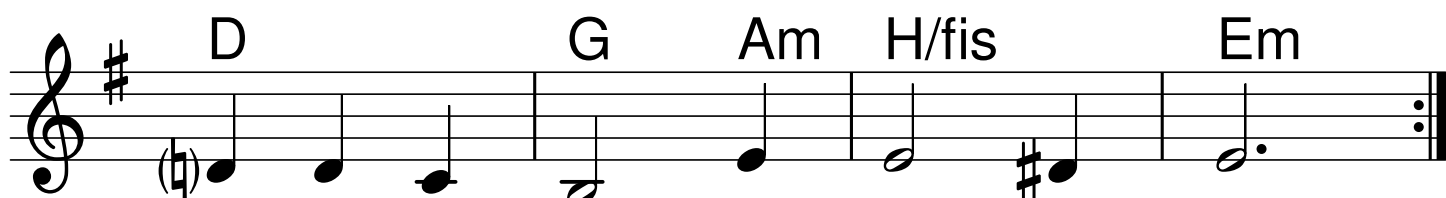
Ki Istenének átad mindent

Neumark György, 1621–1681

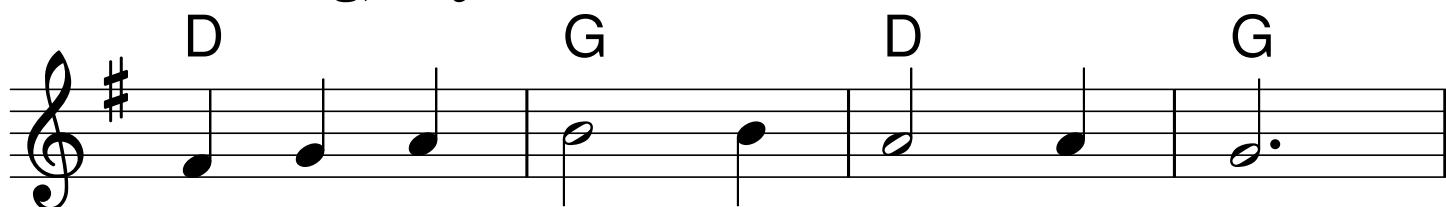
Neumark György, 1657

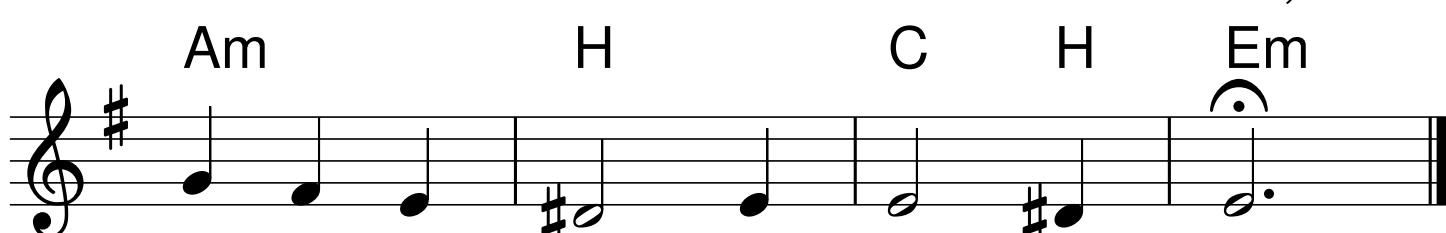
1. Ki Is - te - né - nek át - ad mindent,
Azt csu - da - ké - pen ör - zi itt lent,

Bi - zal - mát csak be - lé ve - ti.
Ín - ség, baj közt is él - te - ti.

Ki min - dent szent ke - zé - be tett,

Az nem fö - vény - re é - pí - tett.

2. A súlyos gondok mit használnak, A sóhaj, sok jajszó mit ér, :/:
Ha sebeink még jobban fájnak, S mindennap kínunk visszatér?
Így terhünk egyre súlyosabb, Ha lelkünk búnak helyet ad.

3. Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre
lelsz, :/: Az Úr rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak
megfelelsz. Ki elválasztá életünk, Jól tudja, hogy mi kell nekünk.

4. Zengj hát az Úrnak, s járd az utat, Mit éppen néked Ő adott; :/:
A mennyből gazdag áldást juttat S majd Jézus ad szép, új napot.
Ki Benne bízik és remél, Az mindörökre Véle él.